

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.
Nyilvtér sora 40 fillér.
Hirdetési nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.
Előfizetési pénzek és reklamációk
Rónai Frigyes kiadó
címére küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

XXIX. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRITS LAJOS.

15. szám.

A feltámadás ünnepén.

Feltámadott. És fenséges erővel szólnak a harangok a feltámadás nagy ünnepén. Hirdetik az eszme, az ige nagyhatalmát.

Vessük le hamuval behintett ruháinkat a sivár sanyargató böjt után s szabadítsuk ki lelkünket a szürke köznapiaság szorongató hálójából és dicsérik az Urat.

Hassa át szívünket az a fenséges nagy érzés, a mi egyszer a szenvedő, hívő egyszerű emberekben jelentkezett. Az Eszme dicsősége!

Azé a Eszmé, a melyik felszabadította az emberiséget a lelki nyomorúságból és teremtett egy új, nagy és dicső világot, a szeretet világát.

Simuljon el lelkünkben a feltámadás nagy ünnepén a pártos szenvedélyek felkorbácsolt hulláma és hirdessük a békét, a szeretetet. Hirdessük az oltár előtt, hirdessük házi tűzhelyünkönél, az ünnepi társaságban, mint a hogyan a Megváltó Jézus hirdette mindenütt és mindenkinek. Nem osztotta ő részekre a nagy, egész emberiséget, mint a hogy a szeretet maga is osztatlan, mindenre és mindenkire kiterjedő.

Ki mondhatja magáénak a világot? Ki szállhat fel véges erővel a csillagok világába? Ki sajátíthatja ki a megváltó ige varázsát a maga gyönyörűségére?

Hála imát rebegünk ma fel a nagy Istenhez, a ki szeretettel öleli magához az igaz, buzgó embert.

Füstölög az oltár tüze és lelkünk áldozata száll fel a magasságos isteni trónhoz és ha elér oda, ahol az angyalok kara zengi dicsőséges énekét a nagy örökkévaló előtt, ha elér fohászunk oda, s belevegyül a gyönyörűsége szolozmákba, úgy a szenvedő, hívő ember lelkét vízi el az Ur számolya elé.

Boruljunk hát le a mai napon az Ur színe előtt és imádkozunk: Gloria in Excelsis!

És ha megtelik szent áhitattal a lelkünk, ha az ég kegyelmessége nyugalmat hint a mai napou gondokról fáradt lelkünkbe, ha az isteni jószág terjeszti felénk áhitott áldását, ne feledjük el, hogy ez az ünnep nem csupán a hagyomány által megszentelt szokás ünnepe, hanem egy örökre szóló nagy intés a létküzdelemben versengő emberiségnek.

Azt hirdeti a harangok bugása, hogy a teremő Eszme nem zárható el, nem rejthető el. Az feltámad, hogy éjjen és boldogítson s vigaszt adjon a szenvedőknek.

Nehéz megpróbáltatások, súlyos körülmények között könnyen letérünk az Igazság útjáról.

Hitünket vesztve sokan rohanunk a vak sötétségbe.

Sokan vagyunk a bünösök, a kik a gonoszok útján járunk.

Térítsen meg a mai nap fensége mindnyájunkat és dicsérik dicsérve az Urat.

Tünjön el közülünk a poklok megtévesztő sötétsége, tárjuk fel lelkünket a világosságnak! Oteljük keblünkre a szenvedőt és vigasztaljuk meg s a sírónak szárítsuk fel a könnyeit és vezessük be a Hit országába.

Engeszteljük meg, a kit megbántottunk, mert Istennek tetsző dolgot cselekszünk vele.

Terjesszük ki lelkünk szeretetét mindenkire, mert minden ember Isten ábrázatára és dicsőségre teremtett.

Száll, száll a tömjéntüst. Bug az orgona s a földön dicsőséggel ünnepel az Eszme.

Merítsünk ma a Hit forrásából erőt a további küzdelemre s vessük be jól lelkünkbe e magasztos ünnep jelentőségét és hirdessük a jövőbe vetett biztos hittel hogy: Feltámadott.

Rebegenek imát az ajkak. Zugjanak az ércnyelvek és hirdessék a feltámadott Eszme hatalmát.

Bákeesség az ünneplő lelkekre!
Gloria in Excelsis!

313/909. szám.

Hirdetés versenytárgyalásra.

Kőszeg szab. kir. r. t. város ezennel pályázatra hívja fel mindazokat, a kik Kőszegen a Gyöngyos balpartján a katonai alreáliskola és a Gintner major közötti, a tanács által közlelőbről a helyszínen megjelölendő téren építendő vadászraktanya mintegy 492 630 korona értékű megépítése céljából versenyezni akarunk, hogy legkésőbb,

1909 év április hó 20-ik napjának délelőtt 11 óráig írásbeli ajánlatokat adjanak be.

Az építés a városi határozat jogerőre emelkedése után azonnal megkezdendő és legkésőbb egy év alatt befejezendő; az építés idejét részletesebben a munka feltételekről alkotott szerződési tervezetjárja körül.

Az ajánlat a belügyminiszternek a közszállításokra vonatkozó szabályrendeletében előirt minta szeriut állítandó ki, személyesen cégeknel a tagok vagy a cég jegyzésére jogosult által két tanu előtt aláírandó, és pecséttel lezart sértetlen borítékba helyezendő el és Kőszeg szab. kir. r. t. város polgármesteri hivatalában a hivatalos órák alatt személyesen vagy megbízott által legkésőbb 1909 év április 20-ik napján délelőtt 11 óráig adandó be, vagy ugyaneoda postán küldendő be.

Az ajánlatoknak különösen tartalmaznia kell a pályázó azon kijelentését, hogy ő úgy ezen hirdetést, mint a szerződési feltételek tervezetét ugyasziutén az összes tervrajzokat, mintákat és a műszaki leírásokat stb. teljesen ismeri, és a megirt feltételeket magára nézve kötelezőnek elvállalja.

Bánatpénzül Kőszeg szab. kir. r. t. város pénztári hivatalába elnöki letétként 15.000 korona készpénzben vagy állami építésknél óvadékképesnek nyilvánított ététképpirban vagy esetleg bármelyik helybéli pénz-

Tárca.

Husvét napján.

Meghalt a gyászidő;
Mert Jézus feltámadt.
Egről, föld- és szivről
Letünt a tél s bánat.
Derült mennybolt mosolyg
Aranynapugártól;
Lelkünk szeplőtelen
Hit fényétől lángol. Alleluja!

Virány zöldel mező
S erdő fris kebelén:
Kebünklet eltölti
Gazdag égi remény.
Ekeskedik pompás
Piros rózasereg;
Szívünkben feldobog
Mennyei szeretet. Alleluja!

Édes örömkönnnyel
Telik meg két szemünk;
S áldott boldogságtól
Dobog hó kebelünk.
S égő ajkunkon e
Buzgó szózat árad:
„Meghalt a gyászidő,
Mert Jézus feltámadt. Alleluja!

Vdrossy Mihály.

Küzdelem.

Írta: ifj. Lónyai Sándorné.

Már érezni lehetett a nyár közeledtét: május hal-doklott az elvirágzott galagonyabokrok fölött... A nagy-kiterjedésű zöld kaszálókat napfény borította s a pa-rasztházak szalmatelelei olyanok voltak a viruló lombok között, mint oriái, barna madártésztek. A tearózsák már teljes pompájukban ékeskedtek a kertekben, az orgonavirágok utolsó, mámoros csókjaikat váltották a kolduló szellővel s a gabona már tele volt szórva reszkető, sárga porral... A fészekből csicsér-gés hallatszott; s családi élet költészetével volt fel-magasztosulva minden bokor...

A leány apró kis kezeibe vette a férfi erős jobb-ját s mélyen a szeméibe nézve, mintha legtítkosabb gondolatait is ki akarná olvasni belőlük, — így szólt:

— Maga a legjobb barátom, Imre, maga az egyetlen férfi, a kivel nyíltan beszéltem, a kivel hosz-szabb időn át együtt voltam. Most szükségem van önre. Megigéri-e, megigéri-e becsületszávara, mindenre, a mi legkedvesebb előtte, multja legédesebb óráinak emlékére, megigéri-e, hogy ószinte lesz hozzám?

A férfi keze reszketett a leány kezében. Tekin-tetét lesütötte ez előtt a neki érthetetlen ideál előtt, a kit olyan örömmel tett volna meg élete királynőjévé. Előre félt attól, a mit a leány kérdezeni fog tőle és akkor mit teilehet reá? Hogyan fog válaszolni? A szíve szavára hallgasson-e, vagy úgy feleljen, a hogy az esze, a tisztas-égerzete, a gavallériája parancsolja? Megmondhatja-e ennek a leánynak, hogy szereti már, de sohasem teheti nejjé, mert uehéz, bünös rabláncok tűzik a — nővérhez? Jógában áll-e így megkötésze-

rezni e szegény fiatal leány csalódását s egyszerre lerántani őt az álmok világából a szennyes valóságba?... Nem, ezt, ezt nem szabad tennie: ennek az imádaudó fiatal leánynak, a ki olyan meghatóan kéri, legyen ószinte hozzá — hazugsággal fog felelni...

— Ugy fogok beszélni magához, a hogy a lelki-ismeretem parancsolja — szólt kitérőleg.

— Hinni fogom, akármit mond.

Erre a szóra összeresztent: hinni fog neki akkor is, ha valótlanságot állít, ha megtagadva saját legszen-tebb érzéseit — hazudik majó neki...

— Olyan nyughatatlan, talán mondhatnám: bol-dogtalan is vagyok — kezdte ismét a leány bártorta-lanul. — Tudom, hogy maga nem fog nekem szándé-kosan fájdalmat okozni. Kitaláltam azt is, hogy ragasz-kodik hozzám, — nem szükséges arra eskü, fogadalom, hogy egy nő megérezze, mi mindeire lenne képes egy férfi érette... Vannak órák, mikor valóságos csodálat fog el maga iránt, máskor pedig csaknem — félek tőle. Honnét jön ez? Néha annyira szenvedni látszik, hogy gyöttrődése kiült az arcára, elhomályosítja a tekintetét, de a másik percben már ismét oly önzőnek, léhának, sőt hazugnak — igen, hazugnak — is látom, hogy remegve huzódom vissza tőle. Oh, ne lázadjon föl e szóért, hazug — nekem is fáj, hogy ki kell monda-nom; de csak úgy várhatok teljes ószinteséget a rá-széről, ha én is nyíltan beszélek vele... Ismét csak azt kérdem, honnan vannak kedélyének eme hullám-zásai? És nem tudok rá megfelelni önmagamnak...

— Biztosíthatom, hogy...

— Még tovább kell beszélnem. Lássá, már nem vagyok az a kis leány, a kinek akkor ismert, a mikor idekerültem a zárdából a sógorom házához. Maga már akkor is mindeenspos volt nálunk s ha kissé figyelt

